

Publicerad 2009-05-30 15:12 av Junitvillingen

*För att inte gå sönder själv är man tvungen
att göra vissa val...*

Järnkoll!

Hur ska jag
uttrycka mig
för att du ska förstå
mina ord rätt
du vrider och vänder
på dem
drar dina egna slutsatser
inga förklaringar hjälper
spelar ingen roll
vad jag säger
eller hur jag
formulerar mig
du hugger ändå direkt

så länge jag andas
på samma sätt
som du
och följer de vägar
du redan trampat upp
så länge är allt bra
men du hugger, fräser
och spottar
när jag viker av på
andra stigar

du varken accepterar
eller respekterar
mina val
gläds inte heller
med mig
du varnar mig för allt
som inte känns rätt
i din egen värld
du slår ner på
det som får mig att
må gott

vem är väl du
att jobba för högtryck
med att försöka styra
och bestämma
är du så osäker
att det du propagerar för
inte är det rätta
så rädd inom dig -
att du därför försöker
övertyga både mig
och andra i din
omgivning

kanske är din
besserwissighet
din starka övertygelse
bara en fasad
kanske bor det egentligen
en feg liten stackare
där under ytan
en svag och liten människa
som hela tiden söker svar

kanske är det synd
om dig
men jag måste ändå
göra valet
att lämna vår vänskap
lämna din järnhand
för att inte gå sönder själv

för jag kommer aldrig
aldrig någonsin
att varken vilja
eller kunna
leva livet på det sätt
som du försöker
pådyvla mig

från och med nu

släpper jag taget
om det jag från början
trodde var vänskap

och jag gråter inte

en enda

liten tår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten